

الْأَرْبَعُونَ النَّوِيَّةُ

het *hart* van de islam

vertaling en uitleg van

de 40 overleveringen
van imam Annawawi

shaykh **Mhamed Aarab**

INHOUD

Voorwoord shaykh dr. Youssef Ifguiz	7
Inleiding van Imām An-Nawawī	13
Hadith 1 - Handelingen zijn slechts door intenties	17
Hadith 2 - De niveaus van de godsdienst: de islam, het geloof en de spirituele vervolmaking	21
Hadith 3 - De pilaren van de islam	38
Hadith 4 - Het lot en de schepping van de mens	44
Hadith 5 - Het verwerpen van de afkeurenswaardige innovaties	60
Hadith 6 - Het vermijden van twijfelachtige zaken	64
Hadith 7 - De essentie van religie is oprechtheid	72
Hadith 8 - De onschendbaarheid van het bloed en het bezit van de moslim	76
Hadith 9 - Het belang van gehoorzaamheid en vermijden van overtredingen	80
Hadith 10 - Het verdienen van het toegestane is een reden voor de verhoring van het gebed (<i>du'ā</i>), en het eten van het verbodene weerhoudt die (verhoring)	87
Hadith 11 - Voorzichtigheid in het vermijden van twijfelachtige zaken	91
Hadith 12 - Het vermijden van nutteloze zaken en het richten op wat waardevol is	97
Hadith 13 - Een teken van volmaakt geloof is het wensen van goedheid voor anderen	100
Hadith 14 - De heiligheid van het bloed van een moslim	107
Hadith 15 - Laat hem het goede spreken of zwijgen	112
Hadith 16 - Word niet boos	116
Hadith 17 - Voorwaar, Allāh heeft welwillendheid voorgeschreven in alles	118
Hadith 18 - Vrees Allāh waar je ook bent	122
Hadith 19 - Bescherm Allāh, dan zal Hij jou beschermen	127
Hadith 20 - Als je je niet schaamt, doe dan wat je wilt	132
Hadith 21 - Zeg: Ik geloof in Allāh, en blijf standvastig	136
Hadith 22 - Ik heb het toegestane toegestaan en het verbodene verboden verklaard	139
Hadith 23 - Reinheid is de helft van het geloof	143
Hadith 24 - Ik heb onrecht voor Mijzelf verboden	146
Hadith 25 - De mensen met rijkdom zijn vertrokken met alle beloningen	150
Hadith 26 - Elke gewricht van de mens is onderhevig aan liefdadigheid	154
Hadith 27 - Vroomheid is goed gedrag	157
Hadith 28 - Houd vast aan mijn Sunna en de Sunna van de Rechtgeleide Kaliefen	161
Hadith 29 - Vertel me over een daad die mij het Paradijs binnendrijft	165
Hadith 30 - Allāh heeft verplichtingen opgelegd; verwaarloos ze niet	170
Hadith 31 - Onthouding van de wereld en haar vruchten	174

Ḥadīth 32 - Geen schade berokkenen en geen schade ondergaan	178
Ḥadīth 33 - Een fundament van de rechtspraak in de islam	184
Ḥadīth 34 - Het veranderen van het kwade en de verschillende niveaus ervan	186
Ḥadīth 35 - De broederschap in de islam en de rechten van de moslim	190
Ḥadīth 36 - Het vervullen van de behoeften van moslims en de waarde van kennis	193
Ḥadīth 37 - De grote genade en goedheid van Allāh jegens Zijn dienaren	197
Ḥadīth 38 - Allāh's liefde voor Zijn geliefde dienaren en de weg naar nabijheid tot Hem	201
Ḥadīth 39 - De verlichting van lasten in de islam	206
Ḥadīth 40 - Het benutten van tijd vóór de dood	209
Ḥadīth 41 - Het volgen van de Profeet mayy Allāh hem zegenen en vrede schenken	211
Ḥadīth 42 - De ruimhartige vergiffenis van Allāh de Glorieuze en Sublieme	215
Transliteratie	215
Over de auteur	215
Bibliografie	223

HADĪTH 34

Het veranderen van het kwade en de verschillende niveaus ervan

الحديث الرابع والثلاثون: تغيير المنكر ومراتبه

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا، فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ، فَلْيُسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ، فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

Vertaling

Overgeleverd door Abū Saʿīd al-Khudrī ^{moge Allah tevreden met hem zijn}, dat hij de Boodschapper van Allāh ^{moge Allah hem zegnen en vrede schenken} hoorde zeggen: "Wie van jullie een verwerpelijke daad ziet, laat hem dit veranderen met zijn hand. Als hij daartoe niet in staat is, dan met zijn tong. En als hij daartoe ook niet in staat is, dan met zijn hart, en dat is de zwakste vorm van geloof." Overgeleverd door Muslim.

Betekenis van de *ḥadīth*

Het principe van 'het gebieden van het goede en het verbieden van het kwade' vormt een essentieel onderdeel van de islamitische samenleving en draagt bij aan de handhaving van rechtvaardigheid en morele waarden. De verantwoordelijkheid hiervoor rust op elke moslim, maar de manier waarop dit wordt uitgevoerd, verschilt per persoon op basis van zijn mogelijkheden en positie. Deze *ḥadīth* beschrijft drie verschillende manieren waarop het bestrijden van onrecht en immoraliteit kan plaatsvinden:

1. fysiek ingrijpen: dit is de hoogste vorm van actie en is bedoeld voor degenen die autoriteit hebben over anderen, zoals regeringsleiders, rechters, ouders of werkgevers. Zij kunnen direct ingrijpen om een verkeerde daad te stoppen, mits dit niet leidt tot een groter kwaad of sociale instabiliteit;
2. verbale correctie: voor wie niet in staat is om fysiek in te grijpen, is het spreken en adviseren de meest effectieve

methode. Dit kan door middel van oprechte raadgeving, het herinneren aan de consequenties van zonden of het wijzen op de juiste weg. De Profeet ^{moge Allah hem zegenen en vrede schenken} gaf hierin het voorbeeld door soms op een subtiële manier fouten aan te kaarten en andere keren direct en streng op te treden, afhankelijk van de situatie en de persoon;

3. innerlijke afkeer: wanneer iemand noch fysiek, noch verbaal kan ingrijpen, dan blijft de innerlijke afkeer tegen het kwade de enige optie. Dit betekent dat iemand het verkeerde niet accepteert, zich er niet mee associeert en het beschouwt als iets dat ingaat tegen de islamitische principes. De Profeet ^{moge Allah hem zegenen en vrede schenken} noemde dit de zwakste vorm van geloof, omdat het geen zichtbare impact heeft op anderen, maar het is nog steeds essentieel om moreel bewustzijn te behouden. In een andere overlevering zei hij: "Daarna is er geen greintje geloof meer over." Dit betekent dat als iemand zelfs in zijn hart geen afkeer meer voelt tegen onrecht en immoraliteit, zijn geloof in groot gevaar verkeert.

Voorwaarden voor het bestrijden van het kwaad

Hoewel deze *hadith* het bestrijden van het kwaad als een plicht stelt, mag dit niet zonder wijsheid en verantwoordelijkheid gebeuren. Islamitische geleerden hebben enkele belangrijke richtlijnen opgesteld om te zorgen dat deze verplichting op de juiste manier wordt uitgevoerd:

1. het bestrijden van het kwaad mag niet leiden tot een groter kwaad. De islam leert dat een kwaad niet met een groter kwaad mag worden bestreden. Dit betekent dat ingrijpen alleen gerechtvaardigd is als het de situatie daadwerkelijk verbetert en niet verergert;
2. degene die ingrijpt, moet de juiste kennis en autoriteit hebben. Niet iedereen mag fysiek ingrijpen, omdat dit kan leiden tot chaos. Islamitische wetgeleerden zoals Imām al-Qurṭubī hebben verduidelijkt dat het bestrijden van het kwaad met de hand de verantwoordelijkheid is van autoriteiten, het corrigeren met de tong de taak is van geleerden en predikers en het afkeuren met het hart de verantwoordelijkheid is van de gewone mensen;
3. de methode moet effectief zijn. Wat in een kleine gemeenschap werkt, is niet per se effectief in een grote stad. Advies en

correctie moeten op een respectvolle en verstandige manier worden gebracht, zodat het mensen helpt om hun gedrag te verbeteren in plaats van hen verder weg te duwen;

4. de intentie moet zuiver zijn. Het bestrijden van onrecht mag niet voortkomen uit arrogantie, persoonlijke wrok of politieke doelen, maar moet uitsluitend gedaan worden ter wille van Allāh en het welzijn van de samenleving.

Praktische toepassing

Het aanpakken van onrecht met de hand is voorbehouden aan degenen met gezag. Leaders kunnen wetten en regels handhaven, ouders kunnen hun kinderen corrigeren, en werkgevers kunnen gedragsregels opstellen. Dit moet echter altijd gebeuren binnen de grenzen van rechtvaardigheid en respect. Voor de meeste mensen zal het corrigeren met de tong de meest gebruikelijke methode zijn. Dit kan via educatie, advies en sociale bewustwording. Hierbij is het cruciaal dat men een vriendelijke en effectieve toon gebruikt, zodat de boodschap positief wordt ontvangen. Als zelfs spreken niet mogelijk is, blijft het innerlijk afkeuren als minimale verplichting over. Dit houdt in dat men het kwade niet tolereert, het in zijn hart afkeurt en er geen deel aan neemt.

De gevolgen van nalatigheid

Wanneer mensen nalaten het kwade te bestrijden, zal het zich steeds verder verspreiden en kan een samenleving ernstig verzwakt raken. De Koran waarschuwt voor het lot van eerdere volkeren die zich niet uitspraken tegen onrecht: *"Zij die ongelovig waren onder de Kinderen van Israëel werden vervloekt door de tong van Dāwūd en 'Isā, de zoon van Maryam. Dat was omdat zij ongehoorzaam waren en overtraden. Zij verboden elkaar niet het kwade dat zij deden. Het was werkelijk slecht wat zij deden."* (Sūra al-Mā'idā: 78-79)

Als mensen niet langer weerstand bieden aan het kwade, raken zij eraan gewend en beschouwen zij het uiteindelijk als normaal. Dit kan leiden tot een algemene morele achteruitgang en uiteindelijk tot de ondergang van een samenleving. De Profeet ^{moge Allāh hem zegenen en vrede schenken} gaf hierover een treffende vergelijking: "De vergelijking van degenen die de grenzen van Allāh naleven en degenen die deze overschrijden, is als een groep mensen die in een schip zijn. Sommigen van hen zitten op het bovendek en anderen op het benedendek. Wanneer degenen op het benedendek water nodig hebben, moeten ze telkens langs degenen boven hen

passeren. Ze zeggen dan: 'Wat als wij een gat maken in ons deel van het schip, zodat we niemand tot last zijn?' Als degenen op het bovendek hen laten begaan, zullen ze allemaal verdrinken. Maar als zij hen tegenhouden, zullen ze allemaal worden gered." (Overgeleverd door al-Bukhārī) Deze metafoor benadrukt het collectieve belang van het bestrijden van immoraliteit. Als onrecht genegeerd wordt, zal uiteindelijk de hele samenleving de gevolgen dragen.

Conclusie

Deze *ḥadīth* biedt een heldere richtlijn voor sociale verantwoordelijkheid binnen de islam. Het laat zien dat iedereen een rol speelt in het beschermen van morele waarden. Afhankelijk van capaciteit en situatie kan iemand fysiek, verbaal of innerlijk ingrijpen. Wanneer moslims zich aan dit principe houden, helpt het hen hun gemeenschap te beschermen, hun geloof te versterken en een rechtvaardige samenleving te behouden. Maar als ze deze verantwoordelijkheid negeren, kan immoraliteit zich verspreiden, met ernstige gevolgen voor zowel individuen als de samenleving. Daarom is het essentieel dat iedereen binnen zijn mogelijkheden bijdraagt aan het bevorderen van het goede en het bestrijden van het kwade, zodat de gemeenschap sterk en verenigd blijft in het naleven van rechtvaardigheid en moraliteit.

OVER DE AUTEUR

Shaykh Mhamed Aarab is imām, (universitair) docent en auteur. Zijn islamitische kenniscarrière startte met het memoriseren van de Qurʾān. Een groot gedeelte van de Qurʾān heeft hij gememoriseerd in Maassluis, de rest memoriseerde hij tijdens zijn verblijf in de *Madrassa* in Tanalt. Toen hij de leeftijd van twintig jaar bereikte, vertrok hij naar Syrië, waar hij de Arabische taal en de islamitische wetgeving (*sharīʿa*) bestudeerde aan het islamitische instituut Abū Nūr in Damascus. Tegelijkertijd volgde hij de lessen van Shaykh dr. Saʿīd Ramaḍān al-Būṭī in zijn moskee en tevens genoot hij onderricht bij Shaykh Usāma ar-Rifāʿī: beiden hebben een belangrijke invloed op zijn leven gehad.

Vanuit Syrië vertrok shaykh Aarab naar Marokko, waar hij enkele jaren studeerde in de *Madrassa* Ibn al-Ḥabīb in Tanalt, in het zuiden van Marokko, onder shaykh Muḥammad al-Ghālī as-Saddasī. Shaykh Aarab bestudeerde daar islamitische teksten in onder andere *ʿaqida* (geloofsleer) en *fiqh* (jurisprudentie), waaronder *Al-Murshid al-Muʿīn* met commentaar van Al-Mayyāra, *Al-Kubrā*, *Ar-Risāla* van Ibn Abī Zayd al-Qayrawānī met uitleg van Al-ʿAdawī, *Mukhtaṣar Khalīl* met commentaar van Aḥmad ad-Dardīr en *Tuhfat al-Hukkām* van Ibn ʿĀsim met uitleg van Imām Abī Ḥasan ʿAlī ibn ʿAbd as-Salām at-Tasūlī. Tevens bestudeerde hij de wetenschap *Uṣūl al-Fiqh* met behulp van de werken *Al-Waraqāt* van Imām al-Juwaynī en *ʿJamʿ al-Ḥawāmīʿ* van Imām As-Subkī. Ook de *ḥadīth* van de Profeet moge Allah hem zegenen en vrede schenken kwam aan bod met de studie van *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī*.

Verder bekwaamde hij zich in *ḥadīth*-wetenschappen met onder meer *Al-Bayqūniyya* en *Muqaddimat Ibn Ṣalāḥ*. In de vakken Arabische grammatica en morfologie memoriseerde hij onder andere de *Ājurrūmiyya*, *al-Zawwāwī* en *Alfiyya* van Ibn Mālīk en bestudeerde hij *Lāmiyyat al-Afʿāl* en *Qatr an-Nadā*. Tenslotte verdiepte hij zich in de Arabische retoriek (*Al-Balāgha*) onder meer door bestudering van werken als *Jawharat al-Maknūn* en *Talkhīṣ al-Miftāḥ*, daarbij op de klassieke manier vertoevend aan de voeten van geleerden in de moskee.

Na deze studies kwam shaykh Aarab terug naar Nederland waarna hij sinds 2005 docent is aan de IUASR en daarnaast een aantal jaar verbonden was als geestelijk verzorger bij de Dienst Justitiële Inrichtingen. Naast zijn universitair docentschap is hij hoofddocent bij het Itqan College, een islamitisch onderwijsinstituut waar hij medeoprichter van is en waar traditionele islamkennis wordt

onderwezen. Naast zijn imām- en docentschap geeft hij lezingen en lessen in verschillende moskeeën en instituten.

Als auteur heeft hij meerdere werken op zijn naam staan, waaronder de vertaling en uitleg van het populaire boek *Arrisala (deel 1 Geloofsleer)* van Ibn Abī Zayd al-Qayrawānī, het boek *Halal – Gids over eten en drinken volgens de islam, de Wijsheden (Al Hikam)* en daarnaast een belangrijke inhoudelijke rol vervuld bij een groot deel van de publicaties van 't Kennishuys.